

สังข์ทอง

นำเสนอเมื่อ : 10 ก.ค. 2552

สังข์ทอง

สังข์ทอง เรื่องย่อทั้งหมด

กาลปางก่อน มีพระเจ้าพรหมทัต(ท้าวยศวิมล)
ครองเมืองพรหมนคร
(เมืองยศวิมล) พระเจ้าพรหมทัตมีมเหสีสององค์
มเหสีฝ่ายขวา ชื่อพระนางจันทราเทวี (นางจันทวี)
มเหสีฝ่ายซ้าย ชื่อพระนางสุวรรณจัมปากะ (นางจันทา)
พระเจ้าพรหมทัตโปรดมเหสีฝ่ายซ้ายมาก
ต่อมามีมเหสีทั้งสองทรงครรภ์ โหรทำนายว่าบุตร
ของมเหสีฝ่ายขวาเป็นชาย ส่วนมเหสีฝ่ายซ้ายเป็นหญิง
พระนางสุวรรณจัมปากะ รู้สึกเสียใจที่จะได้ธิดาแทนจะเป็น โอรส

และเกรงว่าพระนางจันทราเทวีจะได้ดีกว่า
จึงใส่ร้ายพระนางจันทราเทวีจนพระเจ้าพรหมทัตหลงเชื่อขับไล่พระนาง
จันทราเทวีออกจากพระราชวัง

พระนางจันทราเทวีเดินทางด้วยความยากลำบาก
เมื่อถึงชายป่านอกเมือง ยายตาสองคนสงสารจึงชวนให้พักอยู่

ด้วยโอรสในครรภ์ของพระนางจันทราเทวีเห็นความยากลำบากของ

พระมารดาจึงแปลงกายเป็นหอยสังข์เพื่อไม่ให้พระมารดาต้องลำบากเลี้
ยงดู

เมื่อครบกำหนดคลอด

พระนางจันทราเทวีก็คลอดโอรสออกมาเป็นหอยสังข์
ซึ่งพระนางก็รักใคร่ เลี้ยงดูเหมือนลูกมนุษย์

วันหนึ่งพระนางจันทราเทวี

ออกจากบ้านไปช่วยตายายเก็บผักหักฟืน

ลูกนอยในหอยสังข์ก็ออกจากรูปหอยสังข์ช่วยปิดกวาดบ้านเรือน
และหุงหาอาหารไว้

พอเสร็จก็กลับเข้าไปในรูปหอยสังข์ตามเดิม

พระนางจันทราเทวี เมื่อกลับมาก็แปลกใจ

ว่าใครมาช่วยทำงานและเมื่อนางจันทราเทวีออกจากบ้านไป

ลูกนอยในหอยสังข์ก็จะออกมาทำงานบ้านให้เรียบร้อยทุกครั้ง

พระนางจันทราเทวีอยากรู้ว่าใคร

วันหนึ่งจึงทำที่ออกจากบ้านไปป่าเช่นเคย แต่แล้วก็ย้อนกลับมาที่บ้าน

โอรสในหอยสังข์ก็ออกมาทำงานบ้าน

พระนางจันทราเทวีเห็นโอรสเป็นมนุษย์ก็ดีใจ

จึงทูลหอยสังข์เสีย

และกอดโอรสด้วยความยินดี และตั้งชื่อให้ว่า " สังข์ทอง "

เมื่อพระเจ้าพรหมทัต รู้ข่าวว่าพระนางจันทราเทวี ประสูติพระโอรส
ก็ยินดีจะรับพระนางจันทราเทวีกลับ

พระนางสุวรรณฉิมปากะเทวี ริษยาจึงได้เท็จทูล

ว่าพระโอรสเดิมเป็นหอยสังข์

พระเจ้าพรหมทัตก็หลงเชื่อเกรงจะเป็นกาลกิณีต่อ
บ้านเมือง

จึงให้อำมาตย์จับพระนางจันทราเทวีและลูกน้อยส่งขงใส่แพลอยไป

เมื่อแพลออนอกทะเลเกิดพายุใหญ่แพแตก

พระนางจันทราเทวีถูกคลื่นซัดลอยไปติดที่ชายหาดเมืองมัทราชฎร์

พระนางก็เดินทางซัดเซพเนจรไปอาศัยบ้านเศรษฐีเมืองมัทราชฎร์ชื่อ

ธัญชัยเศรษฐีและทำหน้าที่เป็นแม่ครัว

ฝ่ายพระสังข์ทอง นั้นจมน้ำลงไปยังนาคพิภพ

พระยูณาคามีจิตสงสารจึงเนรมิตเรือทอง

แลวอุ้มพระสังข์ทองใส่ไว้ในเรือ

เรือทองลอยไปถึงเมืองยักษ์ซึ่งนางยักษ์พันธุรัตปกครองอยู่

นางยักษ์เห็นพระสังข์ทองในเรือทอง เกิดความรักใครเอ็นดู

จึงนำพระสังข์ทองมาเลี้ยงดูในปราสาท

และให้พี่เลี้ยงนางนม แปลงร่างเป็นคน

เพื่อมิให้พระสังข์ทองหวาดกลัว

พระสังข์ทองก็เติบโตอยู่กับนางยักษ์พันธุรัต

นางยักษ์พันธุรัตปกติจะต้องออกไปหาสัตว์ป่ากินเป็นอาหาร

เมื่อนางออกไปป่าก็จะไปครั้งละสามวันหรือเจ็ดวัน

ทุกครั้งทีไป ก็จะส่งพระสังข์ทองวាយขึ้นไปเล่นบนปราสาทชั้นบน

และในสวน พระสังข์ทองก็เชื่อฟัง

แต่เมื่อโตขึ้นก็เกิดความสงสัยอยากรู้

วันหนึ่งเมื่อนางยักษ์พันธุรัตไปป่า

พระสังข์ทองก็แอบไปในสวนสวนที่ห้ามไว้

เห็นกระดุกสัตว์และคน เป็นจำนวนมาก

ที่นางยักษ์กินเนื้อแล้วทิ้งกระดุกไว้เป็นจำนวนมาก

พระสังข์ทองเห็นเช่นนั้นก็ตกใจ นี้ก็รู้ว่ามารดาเลี้ยงเป็นยักษ์ก็รู้สึกหวาดกลัว

และเมื่อเดินต่อไปเห็นบ่อเงินบ่อทองสวยงาม พอพระสังข์ทองเอานิวก็จมลงไปนิวก็กลายเป็นสีทอง พระสังข์ทอง

จึงลงไปอาบทั้งตัวร่างกาย ก็กลายเป็นสีทองงดงาม

แล้วพระสังข์ทองก็ขึ้นไปบนปราสาทชั้นบน เห็นเกาะรูปเงาะป่า เกือกทอง และพระขรรค์

พระสังข์ทองเอากะระเงาะป่ามาสวม ก็กลายร่างเป็นเงาะป่า พอใส่เกือกทองก็รู้สึกวาลอยได้

พระสังข์ทองจึงหิบบพระขรรค์ แล้วเหาะหนีออกจากเมืองยักษ์
และขามแม่น้ำไปยังเมืองตักศิลาตกเย็นจึงพักอยู่ที่ศาลาริมน้ำ
ฝ่ายนางยักษ์กลับมาไม่เห็นลูก

และขึ้นไปปราสาทชั้นบน เห็นเงารูปเงาะป่า
เกือกทองและพระขรรค์หายไป

ก็รู้ทันทีว่าพระสังข์ทองรูว่าตนเป็นยักษ์แล้วหลบหนีไปนางจึงเหาะตาม
ไป เมื่อถึงฝั่งน้ำเห็นพระสังข์ทองพักอยู่ นางไม่สามารถเหาะข้ามไปได้
จึงร้องไห้ อ่อนวอนไห้พระสังข์ทองกลับไป

พระสังข์ทองยังหวาดกลัวจึงไม่ยอมกลับ
นางพันธุรัตเสียใจจนหัวใจแตกสลาย

แตกอนตายนางก็สอนมนต์หาเนื้อหาปลาให้
พระสังข์ทองแล้วนางก็สิ้นใจตาย

พระสังข์ทองรู้สึกเสียใจมากหลังจากได้จัดเผาศพนางยักษ์ แล้ว
พระสังข์ทองก็เหาะเดินทางไปเมืองพาราณสี

และได้ไปอาศัยชาวบ้านช่วยเลี้ยงโค

พระสังข์ทองตอนรูปร่างเป็นเงาะป่าพวกเด็กเลี้ยงโคก็มาเล่นสนทนากับพระสังข์ทอง
ที่เมืองพาราณสีนี้เจ้าเมืองมีธิดา 7 องค์ เจ้าเมืองคิดจะให้พระธิดาทั้ง 7
องค์ได้ อภิเษกสมรส จึงมีรับสั่งให้ประกาศแก่เจ้าผู้ครองนครต่าง ๆ ให้ส่งโอรสมาให้พระธิดาเลือกพระธิดาทั้ง 6
องค์ ก็เลือกได้เจาชายที่เหมาะสม แต่พระธิดาองค์สุดท้าย ชื่อธรรมาไม่ยอมเลือกเจาชายองค์ใด
เจ้าเมืองพาราณสีทรงกริ้วมากจึงประชดโดยให้อำมาตย์ไปประกาศให้ชายทุกคนในเมือง
ให้เข้ามาในวังให้พระธิดาเลือก พระสังข์ทองในรูปเงาะป่าก็ถูกเกณฑ์เข้ามาด้วย เมื่อนางธรรมาออกมาเลือกคู่
บุญบันดาลให้เห็นรูปทองของพระสังข์ทองแทนที่จะเป็นเงาะป่า นางจึงเลือกเงาะป่า
เจ้าเมืองพาราณสีกริ้วมากขับไล่นางธรรมาออกไปอยู่นอกเมือง

เจ้าเมืองพาราณสีมีความแค้นเคืองเงาะป่าคิดจะกำจัด
จึงออกคำสั่งให้เขย
ทั้งหกและเงาะป่าไปหาเนื้อมาคนละตัว

ใครหาไม่ได้จะถูกประหารชีวิตเงาะป่าเข้าไปในป่าถอดรูปเงาะออกแล
วรายมนต์เรียกเนื้อ เนื้อทั้งหลายก็มาอยู่ที่พระสังข์ทอง
หกเขยหาเนื้อทั้งวันก็ไม่ได้ จนกระทั่งมาพบพระสังข์ทอง
ซึ่งหกเขยคิดว่าเป็นเทวดา

หกเขยขอเนื้อจากพระสังข์ทอง

พระสังข์ทองให้โดยขอตัดใบหูคนละหน่อย

หกเขยก็ยอมทั้งหมดก็นำเนื้อไปให้เจ้าเมืองพาราณสี

เจ้าเมืองพาราณสียังทำร้ายเงาะป่าไม่ได้ก็แค้นใจ

จึงมีคำสั่งให้เขยทุกคน

หาปลาไปถวาย พระสังข์ทองก็ถอดรูปเงาะป่าแล้วรำยมนต์เรียกปลา

ปลาก็มาออกค้ำคั่งอยู่ที่พระสังข์ทอง หกเขยหาปลามาไม่ได้ทั้งวัน

และเมื่อพบปลามาอออยู่ที่พระสังข์

ก็ กราบไหว้ออนวอนขอปลา

พระสังข์ทองยกให้โดยขอตัดปลายจมูกหกเขยคนละหน่อยแล้วหกเขย

กับเงาะป่านำปลาไปถวายเจ้าเมืองพาราณสี

เจ้าเมืองพาราณสีขัดแค้นใจที่ทำอันตรายเงาะป่าไม่ได้
ก็เผ้าคิดหาวิธีการอื่นที่จะกำจัดเงาะป่า

พระอินทร์บนสวรรค์ทราบถึงการคิดร้ายของเจ้าเมืองพาราณสีต่อเงาะป่า

จึงลงมาช่วย โดยเหาะลงมาลอยอยู่หน้าพระที่นั่งของเจ้าเมืองพาราณสีและกล่าวท้าทาย

ว่าให้เจ้าเมืองพาราณสีหาคนดีมีฝีมือเหาะขึ้นมาตีคลีกับพระอินทร์บนอากาศ ภายในเจ็ด

วันถ้าหาไม่ได้ก็จะฆ่าเจ้าเมืองพาราณสี

เจ้าเมืองพาราณสีตกใจมาก

ให้หกเขยและบรรดาเสนาอำมาตย์ช่วยกันหาผู้อาสาเหาะไปตีคลี

ทุกคนก็จนปัญญา

เจ้าเมืองพาราณสีจึงให้ป่าวประกาศว่าผู้ใดที่สามารถเหาะไปตีคลี

กับพระอินทร์บนอากาศได้จะยกราชสมบัติให้

แต่ก็ยังไม่มียุี่ใดมาอาสา

นางมณฑาทิวีพระมเหสีของเจ้าเมืองพาราณสี จึงแอบไปหานางรจนา

และขอให้นางรจนาอนวอนให้เงาะป่าช่วย

เงาะป่าสงสารทั้งสองนางจึงรับปาก

และในวันที่เจ็ด เงาะป่าก็ถอดรูปเป็นพระสังข์ทอง

ใส่เกือกแก้วเหาะขึ้นไปตีคลีกับพระอินทร์จนชนะ

พระอินทร์ก็กลับไปบนสวรรค์

เจ้าเมืองพาราณสีดีพระทัยมากได้ขอโทษพระสังข์ทองและยกราชสมบัติให้ตามสัญญา

พระสังข์ทองขอลาไปตามหาพระนางจันทราเทวีก่อนพระสังข์ทองเดินทางไป

ตามเมืองต่างๆจนกระทั่งมาถึงเมืองมัทราชบุรีจึงไปสืบถามที่บ้านธัญชัยเศรษฐีว่ารู้จักหญิงที่ชื่อ จันทราเทวีหรือไม่ ธัญชัยเศรษฐีบอกว่าไม่รู้จัก แต่ก็เชิญพระสังข์ทองอยู่รับประทานอาหาร พระสังข์ทองสังเกตว่าอาหารมีรสปร่าเน็ด ซึ่งผู้ทำจะต้องเป็นผู้ทำอาหารถวายพระเจ้าแผ่นดิน จึงขอพบแม่ครัวและซักถามประวัติ ก็ทราบว่าเป็นพระนางจันทราเทวีจึงดีใจมาก และขอธัญชัยเศรษฐีที่จะรับพระมารดากลับไป

พระสังข์ทองนำพระมารดากลับไปอยู่ที่เมืองพาราณสี

พระสังข์ทอง

ปกครองเมืองพาราณสีจนเจริญรุ่งเรือง

กิตติศัพท์แพร่ไปยังนครอื่นๆ จนถึงเมืองพรมนคร

ชาวเมืองพรมนครก็อพยพมาอยู่เมืองพาราณสี

เสนาอำมาตย์เมืองพรมนคร

จึงทูลเสนอพระเจ้าพรมทัตว่า

พระสังข์ทองพระราชโอรสครองเมืองพาราณสี มีความ

สามารถทำให้รุ่งเรือง จึงเห็นสมควรที่จะอัญเชิญพระสังข์ทอง มาครองเมืองพรมนคร เพื่อสร้างความเจริญพระเจ้าพรมทัตเมื่อทรงทราบว่าพระโอรสยังมีชีวิตอยู่และมีความสามารถก็ยินดี และสำนึกผิดให้อำมาตย์ผู้ใหญ่ไปเมืองพาราณสีและทูลเชิญ

พระสังข์ทอง และพระนางจันทราเทวีกลับเมืองพรมนคร

พระสังข์ทองสงสาร

พระบิดา จึงอ่อนน้อมพระมารดาให้อภัยพระเจ้าพรมทัต และเดินทางกลับเมืองพรมนคร พระเจ้าพรมทัตก็มอบราชสมบัติให้พระสังข์ทอง ปกครองบ้านเมืองเป็นสุขสืบมา